

LXVII.

Forslag til Lov

om

Ændringer i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter.(Fremsat i Folketinget den 13. December 1929 af Indenrigsminister *Dahlgaard*).

§ 1.

§§ 1 til 7 i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter affattes saaledes:

Grundskyld og Ejendomsskyld.

§ 1.

De kommunale Skatter, der skal svares af faste Ejendomme, opkræves fremtidig som Grundskyld og — hvor Kommunalbestyrelsen ikke i Medfør af § 3, 5te Stykke har besluttet at undlade Opkrævningen — som Ejendomsskyld.

§ 2.

Den kommunale Grundskyld paalignes de skattepligtige Ejendomme med en bestemt Promille af Ejendommens Grundværdi (jfr. §§ 3 og 4 i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme). Grundskylden maa dog, saalænge der i Kommunen endnu opkræves kommunal Ejendomsskyld, ikke lignes med en lavere Promille end den for Skatteaaret 1929—30 i Kommunen fastsatte, jfr. § 3, 3die Stykke.

§ 3.

Den kommunale Ejendomsskyld opkræves med en bestemt Promille af det afgiftspligtige Beløb, der for hver enkelt Ejendom var Grundlag for Ejendomsskyldens Paaligning i Skatteaaret 1929—30.

Udstykkes en Ejendom, fordeles den afgiftspligtige Ejendomsskyldsværdi for Skatteaaret 1929—30 paa de udstykkede Parceller i Forhold til de Beløb, hvormed Ejendomsskyldsværdien paa Tidspunktet for Udstykningen overstiger Grundværdien.

Er det Beløb, hvormed en Ejendoms Vurderingssum til Ejendomsskyld overstiger dens Grundværdi, efter en senere Vurdering lavere end efter den Vurdering, der har været Grundlag for Paaligning af kommunal Ejendomsskyld i Skatteaaret 1929—30 eller et senere Skatteaar, vil Forskellen være at fradrage i Ejendommens afgiftspligtige Beløb til Ejendomsskyld.